

УДК 378.147+811.111.7

DOI <https://doi.org/10.32840/1992-5786.2021.77-1.21>**О. В. Бешлей**кандидат філологічних наук,
доцент кафедри англійської мови
Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича**З. Р. Батринчук**кандидат філологічних наук,
асистент кафедри англійської мови
Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

РОЗВИТОК НАВИЧОК ВІЗУАЛЬНОЇ ГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ ЗВО ЧЕРЕЗ ЗАСТОСУВАННЯ МУЛЬТИМОДАЛЬНИХ ТЕКСТІВ

Статтю присвячено висвітленню ефективності використання стратегій візуальної грамотності для розвитку навичок критичного мислення та мовленнєвої компетентності студентів ЗВО засобами мультимодальних текстів. Відзначено, що візуальна грамотність та мультимодальність широко представлені з погляду методики викладання іноземної мови у сучасних зарубіжних дослідженнях. Сучасний аналіз навчального процесу та численних досліджень підтвердив, що одним із найефективніших способів формування візуальної грамотності у процесі вивчення іноземної мови слугують мультимодальні тексти як інструмент удосконалення навичок критичного мислення студентів у процесі логічного опрацювання візуального матеріалу та за допомогою постановки низки змістовних запитань, які сприяють цілісній інтерпретації зображень та розкривають задум автора. При цьому зазначено, що особлива увага викладачів повинна бути спрямована на підготовку запитань відкритого типу. Зважаючи на фрагментарність та «кліпове» мислення сучасних студентів, слід здійснювати якісний добір мультимодальних текстів для фасилітації навчального процесу. У такий спосіб забезпечується проблемний підхід до навчання іноземної мови, що сприяє розвитку навичок візуальної грамотності, критичного мислення і, як результат, іншомовної комунікативної компетентності студентів. Доведено, що візуальна грамотність є важливим компонентом «мультимодальної комунікативної компетентності», а не лише допоміжним чи супровідним засобом у навчальній практиці. Дослідження спрямоване на викладачів ЗВО і є закликом інтегрувати візуальну грамотність у контекст викладання англійської мови. Окреслено перспективи переосмислення візуальних практик у методиці викладання іноземних мов. У результаті дослідження створено спеціальний курс для студентів факультету іноземних мов Чернівецького національного університету «Основи візуальної грамотності». Курс спрямований на ознайомлення студентів-філологів з основними принципами оцінки та інтерпретації мультимодальних матеріалів для формування основних засад візуальної грамотності.

Ключові слова: навчання англійської мови у ЗВО, мультимодальність, візуалізація, критичне мислення, інтерпретація зображень, компетентнісний підхід, освітні стандарти.

Постановка проблеми. Сьогодні вчені, художники, новатори, викладачі та політики на власному прикладі доводять, що спілкування за допомогою візуальних ресурсів є життєво важливим елементом життя, роботи та навчання у сучасному суспільстві [1; 2], тому вміння критично спостерігати та інтерпретувати зображення має велике значення для розуміння, оцінки та отримання інформації, переданої через візуальний матеріал, тексти і повідомлення.

Сучасні студенти народилися, навчаються і творять в епоху соціальних мереж, цифрових технологій та сенсорних екранів – у середовищі, насиченому візуальним контентом. Їхні практики спілкування опосередковуються візуально, включаючи створення та обмін фото та відео, відеочат, а також візуальну мову емотиконів, GIF-файлів та мемів. Однак як тільки студенти потрапляють до

університетських аудиторій, вони повертаються ніби на десятки років назад – у майже повністю текстовий світ. Такий контекст може спричинити відчуження від матеріалу та змісту курсу, який не підходить під модель мислення сучасної молоді. Як наслідок, студентство хоча, як правило, технологічно підковане, часто візуально неписьменне. Вони не знають, як інтерпретувати й оцінювати зображення та як використовувати їх для ефективного спілкування [3; 4]. Цей факт ставить перед викладачами значні виклики, які часто сприймають компетентність студентів у створенні зображень та (критичному) оцінюванні як належне.

Зображення будують контекст, сприяють *мультисенсорному навчанню* та «реактивують цільову мову» [2]. Зважаючи на загальноприйнятту думку, що візуальний супровід полегшує сприйняття навчального матеріалу, у нашій роботі ми маємо

на меті дослідити, як зображення використовуються у навчальних посібниках, призначених для вивчення англійської мови у ЗВО, а також запропонувати ефективну стратегію їх опрацювання на занятті. Насамперед відзначимо, що більшість зображень (фотографій та малюнків) у навчальних посібниках використовується лише як декорація. Без сумніву, досвідчені викладачі все ж використовують зображення з метою викликати інтерес студентів, заохочуючи їх розповісти про малюнок чи фото та про те, як воно може стосуватися їхнього власного життя. Однак останнім часом спостерігається тенденція до більш критичного та креативного використання зображень у навчальних посібниках, наприклад у *Keynote, Outcomes, Life* (видавець – *National Geographic Learning*), що є позитивним розвитком і свідчить про більш обдумане використання зображень у вивченні англійської мови зокрема. Сучасні методологічні розвідки у світлі візуальної грамотності як компонента навчання іноземної мови розглядають функцію зображень у класі як їх використання у вигляді наочності, що спрямоване на вдосконалення практики мовленнєвих навичок або поживлення використання граматичних та лексичних конструкцій. У рамках нашої розвідки ми прагнемо дослідити перспективи використання мультимодальних текстів для формування стратегій візуальної грамотності з метою поліпшення навичок критичного мислення та комунікативної компетентності студентів факультету іноземних мов Чернівецького національного університету і, таким чином, розкрити потенціал мультифункціональної та революційної педагогіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Серед численних зарубіжних робіт у сфері візуальної грамотності привертають увагу широкомасштабні дослідження, присвячені важливості розвитку різних видів грамотності: медіаграмотності [5; 6], мультимодальної грамотності [7], цифрової грамотності [8; 9] і навіть грамотності у соціальних мережах [10]. Ураховуючи те, що зображення вже стали мовою нашої щоденної комунікації, особливо серед молодого покоління, декілька праць досліджують переваги застосування стратегій візуальної грамотності як інтегральної частини навчальних курсів, так і окремого елемента навчальної програми у рамках викладання різних дисциплін в університеті [11].

С. Стоукс розглядає існуючі стилі навчання та їх зв'язок із візуальними матеріалами, наводить результати вдосконалення візуалізації за допомогою сучасних онлайн-ресурсів. Також автор висуває концепцію візуальної грамотності, яка визначається як здатність не лише інтерпретувати зображення, а й створювати їх для передачі ідей і концепцій [12]. Візуальна грамотність пов'язана з пізнавальним процесом і використовується з

метою поліпшення науково-дослідницької компетентності студентів, а теоретичний процес візуалізації представлений трьома етапами: *інтерналізацією, концептуалізацією й експортуванням візуальних моделей* [11].

Ознайомлення з наведеними роботами зарубіжних науковців у сфері візуальної грамотності показує, що основний акцент досліджень робиться на психолого-фізіологічних аспектах візуального сприйняття. Звертаючись до вітчизняних праць, зауважимо, що досить невелика кількість робіт присвячена соціокультурним і дидактичним аспектам розвитку навичок візуальної грамотності. Слід визнати, що опрацювання проблем графічної, візуальної та інших типів грамотності, а також розроблення ефективних стратегій їх розвитку є актуальними для вітчизняної системи як загальної, так і професійної освіти.

Мета статті. У нашому дослідженні ставимо за мету представити візуальну грамотність як невід'ємний компонент навчання іноземної мови у сучасній вищій школі, особливо в контексті дистанційної освітньої моделі. Інтеграція стратегій візуальної грамотності та роботи над мультимодальними текстами відповідає сучасним *компетентнісному та холістичному* підходам до навчання студентів ЗВО.

Виклад основного матеріалу. Сьогодні у сфері освіти завданням кожного викладача є вчасно реагувати на зміни тенденцій у суспільстві. Сучасне «візуальне покоління» студентів сприймає світ по-іншому, що вимагає міждисциплінарних підходів до подачі та обробки інформації, не стільки навички запам'ятовування, скільки глибокого аналізу різних медіаресурсів. Перш ніж перейти до аналізу можливих стратегій розвитку візуальної грамотності на основі роботи з мультимодальними текстами, розглянемо основні поняття та принципи, якими будемо оперувати надалі. Р. Вайлман визначає візуальну грамотність як «здатність читати, інтерпретувати та розуміти інформацію, представлену у зображеннях». Із візуальною грамотністю асоціюється візуальне мислення, яке характеризується як «здатність перетворювати інформацію всіх типів на зображення, графіку чи форми, які допомагають передавати інформацію візуально» [13, с. 114].

Візуальна грамотність як мультидисциплінарна концепція була започаткована Дж. Дібісом у 1966 р. Визначаючи роль візуальної грамотності, він розмежував типи навчального процесу, які сприяють розвитку «візуально грамотних» особистостей: характер навчального процесу повинен давати змогу студенту знаходити взаємозв'язок між власним досвідом і тим, що зображено; сприяти вибору тих візуальних явищ з оточуючого середовища, які є важливими; спонукати сту-

дента практикувати висловлювати ідеї візуально [14, с. 962].

С. Федоренко вивчає візуальну грамотність як «здатність аналізувати, створювати і використовувати візуальну реальність із метою розвитку критичного мислення, навичок ефективної комунікації і конструктивного прийняття рішень» [15, с. 98].

М. Ожеріну визначає п'ять взаємопов'язаних аспектів сучасного розуміння візуальної грамотності як мультимодальної категорії: візуальне спілкування (*visual communication*), візуальна мова (*visual language*), візуальне сприйняття (*visual perception*), візуальне мислення (*visual thinking*), візуальне навчання (*visual learning*) [16].

В освітньому середовищі візуальна грамотність як невід'ємна частина загальної культури особистості може бути інтегрована у навчальний процес через опрацювання методів, засобів і стратегій відображення і читання інформації, її збереження, передачі, перетворення і використання у навчальній діяльності.

Важливо при цьому спонукати студентів вирішувати творчі завдання з елементами проєктної діяльності, створюючи власні концепції відображення візуальної реальності з використанням мультимодальних засобів [17]. Окреслені стандарти вважаємо вихідним пунктом нашого дослідження, оскільки вони зосереджені на вміннях, які повинні бути у середовищі вищої освіти.

Говорячи про сучасні ефективні освітні практики, навчання візуальної грамотності вимагає від студентів та викладачів спільної *візуальної метамови* [18; 19] (загальної, спеціалізованої термінології), що описує значення. Доступ до візуальної метамови дасть змогу студентам і викладачам ідентифікувати візуальний семіотичний вибір, а також точно і послідовно аналізувати зміст мультимодальних текстів, їх імовірне культурне і соціальне підґрунтя, імплікатури, авторські інтенції, цілі візуального дизайну, альтернативні моделі зображення, рівень спрямованості на аудиторію тощо.

Говорячи про мультимодальні тексти, слід зазначити, що вони давно інтегровані в процес вивчення іноземної мови. Залежно від рівня мовної підготовки студента можуть відрізнятися структура, насичення, типи вправ. Мультимодальність – це властивість тексту, у структурі якого крім вербальних засобів (текст, напис) використано невербальні (іконічні). Класичний мультимодальний текст складається із двох компонентів: вербальної та невербальної (візуальної) частин. Г. Крес вважає мультимодальними явищами за умов взаємодії вербальних текстів та зображень, відео, елементів паралінгвістики, жестів, а також особливостей розмірів та кольору шрифтів [20]. У нашій розвідці фокусуємося на класичній та найбільш уживаній формі мультимодального тексту із вза-

ємодією вербальних (текстових) компонентів та невербальних (зображувальних). Зазвичай мультимодальні тексти використовують у ролі засобів аудіальної чи візуально-аудіальної наочності. Залежно від їхнього впливу мультимодальні тексти поділяються на візуальні, аудіальні й аудіовізуальні [21, с. 1322].

У XXI ст. характерною особливістю мислення сучасної молоді є «кліпове мислення»: фрагментарність сприйняття, нездатність до тривалого зосередження уваги на одному об'єкті, довготривалого відслідковування розвитку подій. Тож для успішного засвоєння навчального матеріалу студент, якому притаманний такий чи схожий тип мислення, потребує дискретної подачі основного матеріалу у скомпресованій формі, але, за можливості, в образному вигляді з новими яскравими стимулами, які в змозі привернути увагу до об'єкта вивчення та втримати її. Тож за таких умов мультимодальні тексти можна успішно застосовувати для фасилітації засвоєння навчального матеріалу [22].

В. Сенцова виокремила основні вимоги до мультимодальних текстів, які б виконували дидактичну функцію. В аспекті вивчення іноземної мови мультимодальні тексти:

- 1) повинні бути співвіднесені із цілями та завданнями навчання;
- 2) здатні забезпечувати розвиток комунікативної компетенції;
- 3) у мультимодальних текстах мовний матеріал повинен бути інтегрований у вербальному компоненті;
- 4) повинні відповідати рівню володіння іноземною мовою;
- 5) повинні бути інформативними та змістовими, комунікативними й автентичними та вмійувати типові ситуації мовного спілкування;
- 6) мають урахувувати вікові і професійні інтереси учнів, їхні фонові знання;
- 7) повинні володіти актуальною інформацією;
- 8) вербальні та невербальні компоненти мають бути зрозумілі та цілком доступні для сприйняття;
- 9) мають бути високоякісними;
- 10) відповідати основним характеристикам гетерогенного тексту (обов'язкова наявність вербального та невербального компонентів) [23, с. 171–172].

Досліджуючи мультимодальні тексти сучасних видань *National Geographic Learning (Keynote; Outcomes, Life)*, що мають на меті розвивати комунікативні навички студентів, керуємося принципом жанрово-структурного аналізу Ю. Чонг [24, с. 164]. Отже, помічаємо (рис. 1), що ввідна комунікативна вправа до блоку супроводжується мультимодальним текстом, де центром візуального впливу є ситуативне зображення. Вербальні компоненти зазвичай

представлені заголовком блоку. Присутня також контекстуальна взаємодія вербального компонента (білий шрифт заголовку та експліцитної інформації), натомість номер блоку позначено червоним кольором, що свідчить про відокремленість вербальної інформації. Примітною є взаємодія акцентної вербальної інформації та зображення, яке часто імпліцитне. Трапляється також указівна, експліцитна вербальна інформація-підсилення щодо фактичного змісту зображення (місце/автор/подія/персонаж). Така комбінаторика покликана активізувати та тригерувати критичне мислення студента із залученням системи його лінгвокультурних знань.

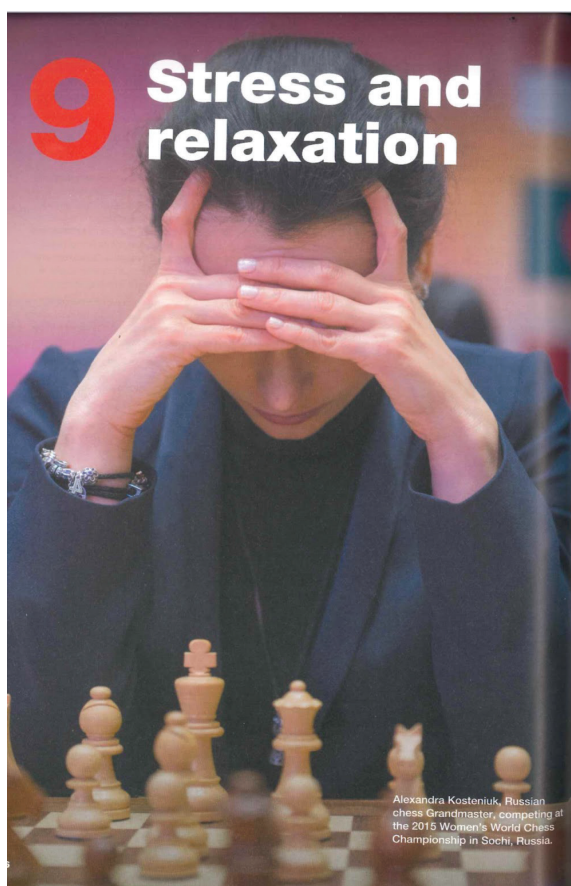

Рис. 1. Увідний мультимодальний текст блоку 9
(*Keynote Advanced Students' Book; National Geographic/ELT*)

Оскільки головною метою таких завдань та матеріалів є розвиток комунікативних навичок студентів, активізація критичного мислення, пропонуємо добірку питань під час роботи з матеріалом такого типу на заняттях зі студентами:

Звідки це зображення? (сторінка з книги чи вебсайту; кліп із фільму; художня робота, плакат, реклама)? Яка його мета? На кого розраховане зображення? Яка головна ідея? Що ви думаєте про це? Чому? Які почуття викликає

зображення? Що є незрозумілим із зображення? Що воно вам нагадує?

Які зв'язки ви можете зробити з іншими джерелами інформації / з власним досвідом? Як ви думаєте, як цей текст позиціонує глядача / читача? Що може бракувати на цьому зображенні? Чому іміджмейкер вирішив показати це зображення таким чином? Як ще це можна його відтворити? Чи матиме це інший ефект на читача?

Зауважимо, що важливо націлювати студентів на розширене представлення власної думки, вказуючи на причини і докази, обґрунтовуючи твердження і, безперечно, використовуючи відповідну метамову для аналізу візуального дизайну. Завдяки такій стратегії навчання візуальної грамотності можна охопити різні рівні інтерпретації зображення, що є основою для подальших дискусій і, власне, розвитку навичок критичного мислення.

Як бачимо, візуальне розуміння вимагає цілеспрямованого, ретельно послідовного підходу для розвитку аналітичного мислення та семіотично обґрунтованих навичок спостереження. Детальний аналіз того, яке значення мають візуальні тексти, можна сформулювати приблизно на трьох рівнях:

- *буквальному* (пошук інформації у тексті);
- *інтерпретативному* (пильний аналіз тексту та його контекстуалізація);
- *оцінному* (узагальнення і синтез буквальної та інтерпретаційної інформації з метою креативного застосування отриманих знань до вже відомих контекстів).

У такій новій парадигмі грамотності викладачам потрібно пройти відповідне навчання у сфері візуальної компетентності та засобів масової інформації. Переконані, що для розширення можливостей викладачів в епоху мультимодального спілкування та забезпечення кращої співпраці зі студентами «цифрового покоління» аспекти візуальної грамотності повинні бути включені в навчальний план курсів підготовки вчителів до та під час їхньої професійної практики.

Висновки і пропозиції. Зважаючи на мультимодальний характер сучасного спілкування, освітня система повинна переосмислити конструювання комунікативної компетентності студентів. Підходячи до зображень не просто як допоміжного засобу, а скоріше як до важливого компонента досвіду спілкування іноземною мовою, ми допомагаємо студентам уповільнити темп сприйняття інформації й відобразити власні ідеї критично і творчо. Такий підхід до навчання забезпечує розширення спектру навичок ХХІ ст., які сьогодні необхідні для створення свідомого суспільства з чіткою громадянською позицією та світоглядом.

Запропонована стаття аргументує користь педагогіки міждисциплінарного підходу до викладання англійської мови, де візуальна грамотність лежить в основі процесів осмислення, автономії студентів та соціальних змін загалом. Упровадження нових практик у освіті грамотності – це справжній виклик, тому їх слід інтегрувати систематично і послідовно. Однак для якісної візуальної освіти потрібні також кваліфіковані та візуально грамотні викладачі.

Перспективу подальших досліджень у цьому напрямі вбачаємо у розробленні практичного курсу *English through Visual Literacy and Multimodality* у рамках викладання англійської мови для студентів-філологів II курсу факультету іноземних мов Чернівецького національного університету.

Список використаної літератури:

- Chin C. Comparing, contrasting and synergizing Visual Thinking Strategies (VTS) and aesthetic education strategies in practice. *International Journal of Education Through Art*. 2017. Vol. 13. P. 61–75. DOI: 10.1386/eta.13.1.61_1.
- Keddie J. Visual Literacy in ELT. *Teaching English (British Council)*. 2014. URL: <https://www.teachingenglish.org.uk/article/jamie-keddie-visual-literacy-elt-0> (дата звернення: 24.06.2021).
- Brumberger E. Visual literacy and the digital native: an examination of the millennial learner. *Journal of Visual Literacy*. 2011. Vol. 30. P. 19–46. DOI:10.1080/23796529.2011.11674683.
- Emanuel R., Baker K., Challons-Lipton S. Images every American should know: developing the 'cultural image literacy assessment-USA'. *Journal of Visual Literacy*. Vol. 35. P. 215–236. DOI:10.1080/1051144X.2016.1278089.
- Buckingham D. Digital media literacies: rethinking media education in the age of the internet. *Research in Comparative and International Education*. 2007. Vol. 2. P. 43–55. DOI:10.2304/rcie.2007.2.1.43.
- Reyna J., Hanham, J., Meier, P. A framework for digital media literacies for teaching and learning in higher education. *E-Learning and Digital Media*. 2018. Vol. 15. P. 176–190. DOI:10.1177/2042753018784952.
- Serafini F. Reading the visual: An introduction to teaching multimodal literacy. New York, NY: Teachers College Press. 2014. 208 p.
- Ferrari A. Digital competence in practice: an analysis of frameworks. Seville: Joint Research Centre, Institute for Prospective Technological Studies. 2012. URL: <https://ifap.ru/library/book522.pdf> (дата звернення: 24.06.2021).
- Hobbs R. Create to Learn: Introduction to Digital Literacy. Hoboken, NJ: John Wiley & Sons. 2017. 304 p.
- Rheingold H. Attention, and other 21st-century social media literacies. *EDUCAUSE Review*. 2010. Vol. 45. P. 14–24. URL: <https://er.educause.edu/media/files/article-downloads/erm1050.pdf> (дата звернення: 24.06.2021).
- Kędra J. & Źakevičiūtė R. Visual literacy practices in higher education: what, why and how? *Journal of Visual Literacy*. 2019. Vol 38:1–2, 1–7. DOI: 10.1080/1051144X.2019.1580438.
- Stokes S. Visual literacy in teaching and learning: a literature perspective. *Electronic Journal for the integration of Technology in Education*. 2002. Vol. 1(1): P. 10–19.
- Wileman R. Visual communicating. Englewood Cliffs, N.J.: Educational Technology Publications. 1993. P. 114.
- Debes J. Audiovisual Instruction. *Some Foundations for Visual Literacy*. 1968. Vol. 13. P. 961–964.
- Федоренко С. Грамотність як комплексний педагогічний феномен у вищій освіті США. *Вища освіта України*. 2014. № 3. С. 97–102.
- Argerinou, Maria D., Pettersson R. Toward a Cohesive Theory of Visual Literacy. *Journal of Visual Literacy*. 2011. Vol. 30:2. P. 1–19. DOI: 10.1080/23796529.2011.11674687.
- Масімова Л.Г. Візуальна грамотність в системі медіаосвіти. *Ученые записки Таврического национального университета им. В.Вернадского. Серия «Филология. Социальные коммуникации»*. 2013. Т. 26(65). № 3. URL: [https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/3025/1/L_Masimova_VGSM_T26%20\(65\)%20_3_UZ_TNUV.pdf](https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/3025/1/L_Masimova_VGSM_T26%20(65)%20_3_UZ_TNUV.pdf) (дата звернення: 24.06.2021).
- Kress G. Multimodality: a social semiotic approach to contemporary communication. London ; New York : Routledge. 2010. 212 p.
- O'Brien A. Creating Multimodal Texts. *Resources for literacy teachers*. 2017. URL: <https://creatingmultimodaltxts.com/> (дата звернення: 24.06.2021).
- Kress G., Van Leeuwen T. Reading images: the grammar of visual design (2nd ed.). London: Routledge. 2006. 312 p.
- Shanahan L.E., McVee, M.B., Bailey N.M. Multimodality in action: New literacies as more than activity in middle and high school classrooms. *Computational linguistics: Concepts, methodologies, tools, and applications*. 2014. Vol. I. pp. 1315–1333. DOI:10.4018/978-1-4666-6042-7.ch064.
- Фрумкин К.Г. Клиповое мышление и судьба линейного текста. *Топос*. 2010. № 9. URL: <http://www.topos.ru/article/7371> (дата звернення: 24.06.2021).
- Сенцова В.А. Использование лингводидактического потенциала поликодовых текстов

при обучении итальянских учащихся русской грамматике. *Современная наука: актуальные проблемы теории и практики*. 2017. № 8. С. 170–172.

24. Cheong Y. The construal of ideational meaning in print advertisements. *Multimodal Discourse Analysis: Systemic-Functional Perspectives* / ed. by K. O'Halloran. 2004. P. 163–195.

Beshlei O., Batrynychuk Z. Promoting university students' visual literacy through multimodal texts

The article deals with the effectiveness of the use of visual literacy strategies for the development of critical thinking skills and speech competence of university students by means of multimodal texts. It has been noted that visual literacy and multimodality are widely represented in modern foreign studies in terms of methods of teaching a foreign language. Analysis of the educational process and numerous studies has confirmed that one of the most effective ways to form visual literacy in the process of learning a foreign language are multimodal texts as a tool to improve students' critical thinking skills in the process of logical processing of visual material and by asking a number of meaningful questions that contribute to comprehensive interpretation of images and reveal the author's intention. It is noted that special attention of teachers should be focused on the preparation of open-ended questions. Given the fragmentary nature of "clip" thinking of modern students, it is necessary to make a high-quality selection of multimodal texts to facilitate the learning process. In this way, a problem-based approach to foreign language learning is provided, which accordingly contributes to the development of skills of visual literacy, critical thinking and, as a result, students' foreign language communicative competence. It has been proved that visual literacy is an important component of "multimodal communicative competence", and not only an auxiliary or accompanying tool in educational practice. The aim of the study is to encourage university instructors to integrate visual literacy in the context of English language teaching. Prospects for rethinking visual practices in the methodology of teaching foreign languages have been outlined. As a result of the research, a special course was created for students of the Faculty of Foreign Languages of Chernivtsi National University "Fundamentals of Visual Literacy". The course is aimed at acquainting students of the Faculty of Philology with the basic principles of evaluation and interpretation of multimodal materials for the formation of visual literacy.

Key words: *English language teaching in universities, multimodality, visualization, critical thinking, image interpretation, competence approach, educational standards.*